

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

For mig at se er det simpelt hen beskæmmende, at der tilsyneladende ingen grænser er for disse partiers utroværdighed, og det er dårligt for et folkestyre, at det har en mindretalsregering, der i den grad kan skalte og valte med folketinget, som det passer denne regering, for det er jo rent faktisk det, den kan tillade sig.

Jeg vil til sidst sige, at fremskridtspartiet vil gøre, hvad vi kan for at forbedre dette forslag til finanslov. Vi vil stille omkring ét tusind ændringsforslag, og vi vil i finansudvalget og i befolkningen argumentere for disse ændringsforslags nødvendighed. Vi håber, det vil lykkes os sammen med andre partier her i tinget at få dette finanslovsforslag ændret væsentligt, før det bliver vedtaget ved tredje behandling.

Christoffersen (V):

Efter at vi har overstået de mere alvorlige problemer, har jeg forståelse for, at vi ligesom ved tidligere finanslovsdebatter nu er en mere beskedne kreds, som i al fortrolighed kan udveksle synspunkter. Hr. Erling Olsen brugte det udtryk, at vi har en unormal finanslov, fordi vi ønsker at give befolkningen en normal tilværelse. Jeg ved ikke, om det er helt rigtigt; man kan i hvert fald til gengæld sige, at det giver folketinget en normal tilværelse og giver finanslovsdebatten et normalt indhold.

Men selv om deltagerkredsen er begrænset, er jeg ikke i tvivl om, at interessen til gengæld selvfølgelig er til stede. Og det manglede også bare, for det finanslovsforslag, vi står med, indeholder jo en række vigtige tal, som umiddelbart kan være svære at forstå, men som, hvis man forsøger at trænge lidt ind i dem, fortæller vældig meget om den samlede situation, vi befinder os i.

Hvad er det for tal, man umiddelbart hæfter sig ved? Ja, der er først et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på næsten 12 mia kr. Det er 2,5 mia kr. mere end sidste år, og det er en betydelig stigning.

Så har vi det, der hedder et nettokasseunderskud. Det er det første underskud, jeg nævnte, plus udgifter til indskud i ATP-fonden og opkøb af obligationer til den sociale pensionsfond. Det underskud er oppe på 21,5 mia kr., og også dér er der tale om en betydelig stigning, nemlig på ca. 7 mia kr.

Endelig har vi det, der hedder bruttokasseunderskuddet, og det fremkommer, når vi til de foregående tal lægger de beløb, staten skal bruge for at kunne betale statsgælden tilbage. Dette samlede bruttokasseunderskud er på over 33 mia kr., og det er 12,5 mia kr. mere end sidste år. Det er sådan set det centrale tal, for det er altså det beløb, som ikke dækkes af statens løbende indtægter, og det er det beløb, som derfor vil komme ud i det økonomiske kredsløb, medmindre man skaffer pengene på anden vis. Og i de senere år har man gjort det ved at optage indenlandske statslån til et beløb af samme størrelse.

Hvad fortæller disse underskud så? Ja, hvis man vil se meget primitivt på det – og det var jo det, den foregående ordfører, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), gjorde – betyder det, at staten bruger flere penge, end den får ind, og derfor må enten dens indtægter sættes op eller dens udgifter sættes ned, sådan at der bliver balance.

Men så enkelt er det jo ikke. Vi må spørge først og fremmest: hvorfor udvikler disse tal sig på denne uhyggelige måde? Dér har vi jo fået nogle forholdsvis få, men, så vidt jeg kan se, udmærkede forklaringer dels i finansplanen, dels i budgetredegørelsen.

Underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet er der, og det vokser, først og fremmest fordi der er stigende renteudgifter til statslån, og fordi der er et svigtende indtægtsgrundlag for staten. Det vil sige, at indtægterne fra skatter og afgifter ikke kommer ind i det nødvendige omfang, det, der ville have været til stede, hvis vi havde haft fuld beskæftigelse. Der er voksende udgifter som følge af ledigheden, og der er en lille mellemregningspost i år, fordi man har ændret terminerne for udbetaling af midler til kommunerne, men det kan vi se væk fra; det er noget mere bogholderimæssigt.

Nettokasseunderskuddet vokser, først og fremmest fordi der er brug for voksende beløb til opkøb af obligationer og til indskud i ATP-fonden som kompensation for dyrtidsportioner, der ikke udbetales, og bruttokasseunderskuddet vokser, fordi man oven i alle disse bevægelser desuden skal lægge en voksende tilbagebetalingsbyrde for staten af statsgæld optaget i de foregående år.

Vi har altså dette store og voksende underskud på 33 mia kr., fordi vi har et svigtende indtægtsgrundlag og dermed et svigtende